

ЛІНГВІСТИЧНА ВЕРИФІКАЦІЯ ТЕКСТУ З РЕФЕРЕНЦІЄЮ ДО СЕМІОТИЧНОЇ ПОДІЇ

В статті розглянуто можливості та перспективи лінгвістичної верифікації текстів. Попри поширену думку про те, що питання про відповідність дійсності тексту виходить за межі компетенції мовознавця, автор доводить, що така верифікація здійсненна. Її умовою є обмеження реальності певною точкою зору і наявною інформацією, фіксованою в тексті. Верифікація можлива також, коли перевіряється коректність референції до семіотичної події.

Ключові слова: верифікація тексту, референція, фреймова структура, маніпулятивна лінгвістика.

Логічним продовженням досліджень у сфері лінгвістики брехні та маніпулятивної лінгвістики, що набувають все більшого поширення в умовах пострадянського переосмислення ролі пропаганди в житті суспільства ([Кудрявцева 2005], [Компанцева 2011], [Подшивайлова 2009] та багато ін.), мало би стати вивчення способів розпізнавати неправду і протистояти маніпуляціям. Існуючі праці, присвячені цій меті, – швидше психологічні, ніж мовознавчі (наприклад: [Колесникова 2009], [Шостром 2008]). Безумовно, наявність самого переліку мовних прийомів викривлення інформації та обізнаність з ними робить реципієнта менш вразливим перед дезінформатором. Залишається зробити лише крок у напрямку вироблення певного алгоритму верифікації тексту. Цьому сприяє сучасний рівень знань з когнітивної лінгвістики, зокрема розуміння механізмів референції та набутки семантичної теорії істинності. В нагоді стануть і накопичені за останні десятиріччя відомості про «посередника» між мовою і дійсністю, роль якого відіграє концептуальна картина світу.

Практичне застосування такого алгоритму може бути найширшим в умовах інформаційного суспільства, неспинних пропагандистських кампаній, підвищення правової свідомості та ін. Найочевидніші – перспективи використання таких розробок в лінгвістичній експертизі. Питання про те, чи відповідає певне висловлювання дійсності, – одне з ключових при розгляді справ про клепи, заподіяння шкоди діловій репутації, образу честі та

гідності: «Судово–лінгвістична експертиза надає інформацію стосовно учасників мовленнєвого акту, умов його протікання та *співвіднесеності його результату (тексту) з дійсністю* (виділено – Г.Ч.), співставлення змісту тексту з типовою реальною ситуацією, порівняння з юридичною оцінкою смислу тощо» [Експертизи у судовій практиці 2004].

У той самий час більшість російських фахівців стверджують, що мовознавець може лише розрізнити фактуальні та оцінні висловлювання, визначаючи перші як такі, що підлягають верифікації, а другі – як такі, що не співвіднесені з об'єктивною дійсністю. Відповідність дійсності встановлює суд [Бринев 2005], [Лингвистическая экспертиза это], [Цена слова 2002]. Костянтин Бріннов обґрунтовує це тим, що «...в лінгвістиці на сьогодні концепція істинності знаходиться в зародковому стані», посилаючись при цьому на працю Н.Д.Арутюнової «Предложение и его смысл», видану в 1976 р. [Бринев 2005]. В результаті він виводить за межі компетенції лінгвістичної експертизи не лише питання морально–етичного чи психологічного характеру (чи завдано особі моральної шкоди, чи здатне певне висловлювання викликати міжнаціональну ворожнечу і т.п.), але й гносеологічні. Між тим, гносеологічні питання істинності є по суті питаннями референції. Відмовлятися від їх вирішення означало би зрікатися набутиків не лише когнітивної лінгвістики, але й семантики. Остання, як знаємо, включає в себе знання про денотат мовних знаків, правила їх коректного вживання, у тому числі відносно позначуваної реальності.

Лінгвіст–експерт у змозі встановити відповідність висловлювання дійсності за умови надання йому інформації про те, якою була ця дійсність. Обмеженням будуть лише неповнота та недостовірність наданої інформації, що обумовлюється в тексті експертного висновку стандартним застереженням: «Експертний висновок базується на аналізі фактичних матеріалів, наданих замовником; експерт не несе відповідальності за експертний висновок, якщо виявиться, що матеріали, надані для дослідження, є неправдивими або неповними» [Висновок лінгвістичної експертизи 2012].

Використання мовних дескрипцій з метою контролювати відповідні аспекти реальності й адресуватися до них значиться серед завдань юридичної лінгвістики, перелічених на офіційному сайті International Summer School in Forensic Linguistic (“The nature of forensic linguistics <...> consists not so much in solely describing

linguistic phenomena, as in utilising language description to address and control relevant aspects of reality” – “Природа юридичної лінгвістики полягає не стільки в самому описі лінгвістичного феномену, скільки у використанні мовних дескрипцій для звернення до дійсності та контролю над нею”) [International Summer School in Forensic Linguistic]. Сама варіативність реальності, по-різному представлені в інтерпретації звинувачених, позивачів, свідків, може ставати предметом наукових досліджень фахівців з юридичної лінгвістики [Heil, Gibbons 1999]. Конкретні приклади судових справ, проаналізовані у термінах «первинна реальність» та «вторинна реальність» («primary reality» та «secondary reality»), подибуємо в книзі Малколма Култарда та Алісона Джонсона «Вступ до юридичної лінгвістики: мова в якості доказів» [Coulthard, Johnson 2007].

Завдання встановити відповідність тексту чи певного висловлювання дійсності суттєво полегшується, якщо ми маємо до справи із семіотичним фактом, тобто коли в ролі реальності виступає інший текст. Так може бути, наприклад, у випадках, коли автор тексту–1 звинувачує у перекручуваннях та наклепах автора тексту–2, при тому що в тексті–2 йдеться про текст–1. Встановити відповідність тексту дійсності в цьому разі означає встановити семантичну відповідність між обома текстами. Оскільки мовні знаки відносяться до реальності опосередковано – через когнітивні структури, зокрема фрейми, видається перспективним використовувати при таких дослідженнях фреймовий аналіз, доповнений елементами компаративного. Іншими словами, ми повинні визначити фреймову структуру і її наповненість вихідного тексту–1 та перевірити, наскільки коректно вона презентована в семантичній структурі тексту–2.

Для прикладу пропонуємо дослідну частину експертного висновку, підготовленого автором цієї статті як незалежним фахівцем на запит приватної особи.

Для дослідження було надано: текст статті “Угорців оголосили ворогами українського народу – Гойдош” Іштвана Гойдоша (надалі – аналізований текст, або текст–2); текст заяви Закарпатського ОО ВО «Свобода» до Генерального прокурора України п. В. Махніцького (надалі – вихідний текст, або текст–1).

На розгляд було винесено питання, чи відповідають дійсності твердження, що містяться в тексті–1?

Одиницями розгляду при аналізі були висловлювання та виражені за їхньою допомогою пропозиції – експліцитні й імпліцитні.

Першим кроком до відповіді на поставлене питання стало обмеження аналізованих висловлювань тими, які передають фактологічну інформацію і можуть оцінюватися як правдиві (інформація відповідає дійсності) або неправдиві (інформація не відповідає дійсності). Це ті висловлювання, що не містять маркерів референції до ірреального можливого світу або світу суб'єктивних міркувань. Такими маркерами є, наприклад, дієслова “уявив”, “вигадав”, іменники “сон”, “мрія”, назви жанру “казка”, “фантастика” або маркери на позначення суб'єктивної модальності висловлювання. В цьому разі відображення дійсності супроводжується її оцінкою або сумнівами мовця в правильності свого уявлення про дійсність („*вважаю*”, “*здається*” і т.п.).

Аналізований текст містив два маркери суб'єктивної модальності: 1) “*Здається*”: “***Здається, що для ВО “Свобода” недостатньо кримської кризи***”; 2) “*Не можна виключити*”: «***Не можна виключати, що все це є спробою тиску на мене, як члена спеціальної комісії ВР, котра займається розробкою нового закону про мови, або ж помстою за те, що я завжди виступав за дотримання прав угорської громади***».

Низку тверджень аналізованого тексту автор не мала змоги верифікувати через відсутність інформації про ті факти реальної дійсності, до яких здійснювалася референція: 1) “*Вони недолюблюють депутатів від Демократичної партії угорців України*” – не було надано матеріалів, які би підтверджували чи спростовували дане твердження про ставлення ВО “Свобода” до названих депутатів; 2) “*В Ужгороді їм не подобається єдина загальнодержавна газета, що виходить угорською мовою*” – не надано матеріалів, які би підтверджували чи спростовували дане твердження про ставлення ВО “Свобода” до названої газети.

Заява Закарпатського ОО ВО «Свобода» до Генерального прокурора України В. Махніцького про те, що Закарпатська ОО ВО «Свобода» виступає за заборону діяльності Української демократичної партії угорців України як антиукраїнської і антинародної, є однією з реальних подій, до яких здійснюється референція в аналізованому тексті. Визначити відповідність тексту-2 дійсності в цьому випадку означає реконструювати фреймові

структури, що вербалізуються в тексті–1 і в тексті–2, та зіставити їх між собою з точки зору тотожності.

Складові слоти ситуативного фрейму «Заява...», за допомогою якого можна структурувати та зіставити зміст вихідного й аналізованого текстів, є такими: суб'єкт – автор заяви, адресат заяви, об'єкт заяви (той, щодо якого застосовано чи планується застосувати певні дії), мета заяви, причини заяви. Розглянемо їх, визначаючи, наскільки коректно була здійснена референція тексту–2 до реальності, презентованої текстом–1.

1. Суб'єктний слот – автор заяви.

Вихідний текст: Закарпатське ОО ВО “Свобода”.

Аналізований текст: ВО “Свобода”.

Референцію здійснено з незначним викривленням: відбулася генералізація поняття «Закарпатське об'єднання ВО “Свобода”» до «ВО “Свобода”» шляхом вилучення ознаки “Закарпатське ОО”. Відповідає дійсності частково.

2. Адресний слот – адресат заяви

Вихідний текст: Генеральний прокурор.

Аналізований текст: Референція відсутня. До кого спрямоване звернення ВО “Свобода” не визначено. Використано фігуру замовчування.

3. Об'єктний слот.

Вихідний текст: Українська демократична партія угорців України.

Аналізований текст:

1) політична партія угорської громади (*“намагаються заборонити політичну партію угорської громади, однієї з національних меншин нашої держави, історична батьківщина якої є членом Європейського Союзу”*) – референцію здійснено з відхиленнями: відбулася заміна власної назви партії парафразом *“політична партія угорської громади”*, що виводить у фокус уваги національну ознаку партії (*угорців*) за рахунок політичної (*демократична*);

2) угорці (*“воно [об'єднання “Свобода”] відкрило новий фронт, оголосивши угорців ворогами українського народу”, “демонструють свою “любов” до угорців”*) – референція некоректна: використано маніпулятивний прийом генералізації, в результаті якого обсяг поняття, що фігурує як об'єкт заборони у вихідному тексті заяви ВО “Свобода”, а саме Українська демократична партія угорців України, розширюється до угорської

нації в цілому, відтак суб'єкт політичної діяльності підміняється національним суб'єктом.

4. Мета заяви.

Вихідний текст: заборонити Українську демократичну партію угорців України (*«Закарпатська ОО ВО “Свобода» виступає за заборону її [Української демократичної партії угорців України] діяльності як антиукраїнської і антинародної», “звертаємось до Генерального прокурора України для ініціювання процедури заборони політичної партії”*).

Аналізований текст: 1) заборонити Українську демократичну партію угорців України (*„намагаються заборонити політичну партію угорської громади”*) – референцію 1 здійснено з незначними відхиленнями (див. аналіз слоту “об’єкт заяви” п. 1);

2) оголосити угорців ворогами українського народу (*“Угорців оголосили ворогами українського народу”; “кого вони оголосять ворогами українців завтра”*) – референція 2 викривлена: наведені пропозиції впливають із – хибного визначення об’єкта заяви ВО “Свобода” як угорської нації в цілому, а не окремої політичної партії; – хибного потрактування пропозиції вихідного тексту, в якому зазначено: *“І. Гайдош, виступаючи від імені угорців Закарпаття і угорською мовою, незаслужено зганьбив чесне ім’я угорців Закарпаття, показавши їх як українофобів і ворогів революції гідності”*. Лексеми *незаслужено і чесне ім’я* вказують на те, що негативна оцінка, яка надається діяльності І. Гойдоша, не поширюється авторами заяви на всіх угорців, яких він представляє. Намір здійснити дисоціацію, розмежувати оцінку та діяльність не лише І. Гойдоша та угорців Закарпаття, але І. Гойдоша як лідера партії та рядових її членів засвідчена в пропозиції вихідного тексту: *“Звертаємось до рядових членів партії, в яких можливо ще залишилось почуття честі та совісті, відмежуватись від свого одіозного лідера, засудити його діяння і написати заяву про вихід із лав партії”*. Між тим, у заяві І. Гойдоша оцінка його особистої діяльності за допомогою механізмів генералізації інтерпретується як оцінка діяльності угорців у цілому.

Отже твердження, виражені висловлюваннями *“ВО “Свобода” оголосило угорців ворогами українського народу”, “демонструє свою нелюбов до них”*, не відповідають реальності, до якої здійснюється референція, – тексту заяви, що на неї посилається І. Гойдош.

6. Каузативний слот – причини, що спонукали до заяви.

Вихідний текст: 1) діяльність партії спрямована проти інтересів народу України («*ВО “Свобода” виступає за заборону її діяльності, як антиукраїнської і антинародної*»); 2) голова партії І. Гойдош брав участь в організації акцій насильства проти громадян України («*він брав безпосередню участь у керуванні загонами “тітушок”*», де займенник “він” відноситься до керівника партії І. Гойдоша; «*підтвердженням цього <антинародного та антиукраїнського характеру партії> є <...>практична діяльність по організації загонів так званих “тітушок”*» для “*Антимайдану*”); 3) партія в особі її голови І. Гайдоша підтримувала владу, винну в насильстві над громадянами України (“*підтвердженням цього <антинародного та антиукраїнського характеру партії> є заяви від імені партії під час революційних подій*”, “*постійні виступи п. Гайдоша перед так званим “Антимайданом” 18–19 лютого 2014 року в той час, коли по звірячому вбивали та катували українських патріотів, відрізаючи голови, викрадаючи та вбиваючи поранених зі шпиталю Будинку офіцерів*”, 4) діяльність партії компрометує угорську національну меншину в Україні (“*І. Гайдош виступаючи від імені угорців Закарпаття і угорською мовою, незаслужено зганьбив чесне ім'я угорців Закарпаття, показавши їх як українофобів і ворогів революції гідності*”).

Аналізований текст: 1) негативне ставлення до угорців у цілому («*демонструють свою “любов” до угорців*»; «*це подання дуже підходить для того, щоб у теперішні складні часи розпалювати міжнаціональну ворожнечу*») – референція хибна. Твердження не відповідає дійсності, оскільки аналіз тексту заяви Закарпатського ОО ВО “Свобода” показав, що причинами, які спонукали ініціювати заборону УДПУУ, названо участь в організації актів насильства проти громадян України та підтримка влади, звинуваченої в насильстві проти громадян.

Результати експертизи можна стисло підсумувати у формі такої відповіді на поставлене питання. Аналізований текст “Угорців оголосили ворогами українського народу – Гойдош” про заяву Закарпатського ОО ВО “Свобода” щодо заборони Української демократичної партії угорців України містить висловлювання, які не підтверджуються вихідним текстом самої заяви.

Причиною, через яку Закарпатське ОО ВО “Свобода” ініціює заборону УДПУУ, в тексті І. Гойдоша названо негативне ставлення ВО “Свобода” до угорців як нації. Відповідні твердження містяться

у висловлюваннях: “Угорців оголосили ворогами українського народу”; “представники цієї політичної сили демонструють свою «любов» до угорців”, “немало важливо, як відреагує на все це Угорщина та Європа?” “кого вони оголошать ворогами українців завтра?” Однак у вихідному тексті заяви Закарпатського ОО ВО “Свобода” називається інша причина: а саме участь засновника та керівника Української демократичної партії угорців України І. Гойдоша в організації актів насильства проти народу України та підтримка ним винної в цьому влади. Негативна оцінка діяльності лідера Української демократичної партії угорців України І. Гойдоша трактується ним як оцінка угорців у цілому. Таке трактування суперечить тексту заяви Закарпатського ОО ВО “Свобода”, яка містить позитивну оцінку угорців Закарпаття: *їхне чесне ім'я, незаслужено зганьбив.*

Таким чином, завдяки досягненням когнітивної лінгвістики та семантичних теорій, визначення відповідності певного тексту реальності цілком може бути завданням мовознавчого дослідження, адже інтерпретація мовних знаків – це, у тому числі, з'ясування їхньої денотативної наповненості. Єдиним обмеженням слід визнати обмеження самої реальності. Дійсність має бути фіксована – чи то суб'єктивна, тоді відповідність їй означатиме правдивість; чи то художня – в такому разі відповідність тотожна точності; чи то умовно об'єктивна – представлена тією чи іншою точкою зору. І якщо ми розглядаємо за приклад ситуацію судового провадження, то такими фіксованими відносно різних точок зору реальностями можуть бути реальність свідка, позивача, підозрюваного тощо.

Реальність, фіксована від початку, що полегшує завдання інтерпретатора, – це реальність семіотична, яку, в свою чергу, утворюють семіотичні події. Ми говоримо про семіотичну подію, коли маємо до справи із заявами, промовами, поданнями, публікаціями в ЗМІ – тобто з текстами, записи яких доступні для аналізу.

Встановити відповідність тексту дійсності в тих випадках, коли йдеться про реальність різних учасників судового процесу, теж означає простежити коректність референції відносно вихідного тексту. Ним у цьому разі є записи свідчень, позовних заяв, судових експертиз тощо.

Аналіз відповідності тексту дійсності відбувається шляхом зіставлення когнітивних, фреймових структур, репрезентованих у вихідному тексті-події та в тексті з референцією до вихідного. Фреймова структура тексту-1 може транспортуватися незмінною в

текст-2, будучи лише переданою іншими, синонімічними засобами мови чи вплітаючись у нові, більш розгалужені структури. Тоді ми говоримо про коректну референцію і відповідність дійсності. В разі якщо фреймова структура тексту-2 зазнала викривлень, має місце некоректна референція і аналізований текст не відповідає дійсності.

У викривленні фреймової структури задіяні механізми, відомі як маніпулятивні, – генералізація, підміна понять тощо. На рівні лексичної семантики це означає дериваційні процеси з розширення значень, заміни архісеми тощо: наприклад, коли здійснюється заміна видового поняття родовим з претензією на їхню тотожність. Вихід на рівень семантичної синтагматики дає можливість спостерігати зсуви модальності, зокрема, випадіння маркерів суб'єктивності й, таким чином, спробу видати думку за факт. Все це – мовні процеси, які лише відображають перетворення фреймових структур – видалення, додавання чи заміну слотів та різноманітні їх трансформації, що мають бути дослідженні детальніше окремо.

P.S. Наведений автором за приклад висновок лінгвістичної експертизи було зачитано під час громадських слухань в смт. Берегове Закарпатської обл., що сприяло запобіганню міжнаціонального конфлікту та встановленню порозуміння між місцевим осередком ВО «Свобода» та національною громадою угорців [Спроба І. Гайдоша 2014].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бринев К. И. О презумпциях лингвистической экспертизы: конфликтные высказывания на шкалах «сведение/мнение», «утверждение/ предположение», «оценка/факт» // Ю731 Юрислингвистика –7: Язык как феномен правовой коммуникации : под ред. Н.Д.Голева. – Барнаул : Изд-во Алт. ун-та, 2005. – 400 с. Режим ел. доступу від 1.03.2014: siberia-expert.com/works/-7.doc.

2. Висновок лінгвістичної експертизи, виконаної на запит ТОВ “ЗН УА” від 06.03.2012. Режим ел. доступу від 27 березня 2014: <http://image.zn.ua/media/attachments/000/002/864/nanu.pdf?1333744214%E2%80%8E>.

3. Экспертизы у судебной практике / За заг. ред. В.Г. Гончаренка. – К. : Юрінком Інтер, 2004. – 388 с. Режим ел. доступу від 12.02.2014: http://adhdportal.com/book_3638_chapter_31_4.3_Sudovo-Ingvstichna_ekspertiza.html. Лингвистическая экспертиза это // Экспертный центр при институте судебных экспертиз и криминалистики. Режим ел. доступу від 12.02.2014: <http://www.ceur.ru/library/articles/item100421/>.

4. Колесникова Г. И. Механизм противодействия личностью манипуляционному воздействию // Социально-гуманитарные знания, 2009. – №7. Режим ел. доступу від 20.03.2014: <http://www.kolesnikova.me/2011/08/blog-post.html>.

5. Компанцева Л. Ф. Сугестивний вплив в інтернеті: нові можливості лінгвістики // Studia Linguistica. Випуск 5, 2011. – С.213–219. Режим ел. доступу від 23.03.2014: http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:3lAhrL42QawJ:www.philolog.univ.kiev.ua/php/4/7/Studia_Linguistica_5_2/213_220.pdf+&c d=2&hl=uk&ct=clnk&gl=ua.

6. Кудрявцева Л.О., Дядечко Л.П., Дорофеева О.М., Філатенко І.О. Черненко Г.А. Сучасні аспекти дослідження мас-медійного дискурсу: експресія-вплив-маніпуляція // Мовознавство. – 2005. – №3. – С. 58-67.

7. Подшивайлова Г. М. Мовні засоби маніпулятивного впливу в політичному дискурсі (на матеріалі друкованих російськомовних ЗМІ) : автореф. дис. ... к. філол. н.: 10.02.02. – К. : Б.в., 2009. – 20 с.

8. Цена слова: из практики лингвистических экспертиз текстов СМИ в судебных процессах по защите чести, достоинства и деловой репутации / Под ред. проф. М. В. Горбаневского. – М. : Галерея, 2002. Режим ел. доступу: http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Linguist/Gorban/25.php.

9. Шостром Э. Человек-манипулятор. Внутреннее путешествие от манипуляции к актуализации. – М. : Апрель-Пресс, Психотерапия, 2008. – 192 с.

10. Coulthard M., Johnson A. An Introduction to Forensic Linguistics: Language in Evidence / M. Coulthard, A. Johnson – London&NY : Routledge Chapman & Hall, 2007 – 237 стор.

11. Neil S., Gibbons J. Varying realities. Patterned changes in the interpreter's representation of courtroom and external realities // Applied Linguistics. 1999. June. – P. 202–220.

12. International Summer School in Forensic Linguistic // Режим. ел. доступу від 12.02.2014: <http://www.forensiclinguistics.eu/>.

ДЖЕРЕЛА:

1. Гойдош І. Угорців оголосили ворогами українського народу // Новини Закарпаття. 11 березня 2014 р. Режим ел. доступу від 12.03.2014: <http://transkarpatia.net/transcarpathia/politic/28763-ugorcv-ogolosili-vorogami-ukrayinskogo-narodu-goydosh.html>.

2. Заява Закарпатського ОО ВО «Свобода» до Генерального прокурора України п. В. Махніцького // Mukachevo.net. Режим ел. доступу від 2.04.2014: <http://www.trubyna.org.ua/novyny/zakarpatska-svoboda-vymahaje-zaboronyty-diyalnist-uhorskoji-partiji/>; Трибуна.

Режим ел. доступу від 12.03.2014: <http://goloskarpat.info/vlada/37045-zakarpatski-nacionalisti-vimagayut-zaboroni-ugorskoj-partii.html>.

3. Спроба І.Гайдоша створити з угорців Берегівщини «п'яту колону» провалилася // Трибуна. 14.03.2014. Режим ел. доступу від 2.04.2014: <http://www.trubyna.org.ua/novyny/sproba-hajdosha-stvoryty-z-uhortsiv-berehivschyny-pyatu-kolonu-provalylasya/>.

Стаття прийнята до друку 3.04.2014.

Черненко А. А., к.филол.н., н.с.,
Институт филологии КНУ им. Т.Шевченко, Киев.

ЛИНГВИСТИЧЕСКАЯ ВЕРИФИКАЦИЯ ТЕКСТА С РЕФЕРЕНЦИЕЙ К СЕМИОТИЧЕСКОМУ СОБЫТИЮ

В статье рассмотрены возможности и перспективы лингвистической верификации текстов. Несмотря на распространенное мнение о том, что вопрос о соответствии текста действительности выходит за пределы компетенции языковедов, автор доказывает осуществимость такой верификации. Ее условием является ограничение реальности определенной точкой зрения и имеющейся информацией, фиксированной в тексте. Верификация возможна также, когда проверяется корректность референции к семиотическому событию.

Ключевые слова: верификация текста, референция, фреймовая структура, манипулятивная лингвистика.

Chernenko H. A., Cand.Philoi.Sci, Research Stuff Member,
Institute of Philology, Taras Shevchenko National University of Kyiv.

LINGUISTIC VERIFICATION OF THE TEXT WITH A REFERENCE TO A SEMIOTIC EVENT

Opportunities and prospects of linguistic verification of texts are considered in the article. Author calls into question a popular belief that the question about correspondence of a text to reality is outside of the competence of linguists and proves the feasibility of such verification. It may be done when a reality is restricted with a certain point of view and the available information is fixed in a text. Verification is possible also when it is a semiotic event that the reference correctness is checked to.

Key words: text verification, reference, frame structure, linguistic manipulation.